

Arrest

nr. 158 628 van 15 december 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 mei 2015, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2015.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE FEYTER, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 oktober 2014 dient verzoeker bij aangetekend schrijven een aanvraag om machtiging tot verblijf in met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: de vreemdelingenwet).

Op 12 december 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij voornoemde aanvraag ontvankelijk wordt verklaard.

Op 18 mei 2015 verleent de ambtenaar-geneesheer een medisch advies:

"Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 29.10.2014.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

- *Verwijzend naar de medische attesten d.d. 27.10.2014, 03.06.2014 en 24.09.2013 van de hand van dr. L. K. [...] waaruit blijkt dat betrokkene lijdt aan terminale nierinsufficiëntie en arteriële hypertensie. De behandeling bestaat uit hemodialyse 3 x 4u per week en antihypertensiva zijnde een ace-inhibitor en een calciumantagonist.*
- *Verwijzend naar het medisch attest d.d. 26.09.2013 van de hand van dr. T. H. [...] waarin dezelfde bevindingen als in voorgaande attesten.*
- *De stukken afkomstig uit het herkomstland d.d. 15.08.2013 en 03.07.2014 worden hier enkel ter informatie geciteerd aangezien de kwalificatie van de opsteller niet controleerbaar is.*

Ik weerhoud dat betrokkene lijdt aan arteriële hypertensie en terminale nierinsufficiëntie en hiervoor nood heeft aan hemodialyse 3 x per week en aan antihypertensiva. Aangaande deze aandoeningen is de opvolging door een geneesheer-nefroloog en een geneesheer-internist aangewezen.

Mogelijkheid tot reizen:

Betrokkene kan reizen en heeft geen nood aan mantelzorg.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

1. Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is .

Aanvraag Medcoi van 26.05.2014 met het uniek referentienummer KV-3360-2014

Aanvraag Medcoi van 10.04.2014 met het uniek referentienummer KV-3287-2014

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat hemodialyse beschikbaar is in Kosovo alsook de nodige medicatie die hiermee gepaard gaat en medicatie ter behandeling van hypertensie zijnde een calciumantagonist (amlodipine) een ace-inhibitor (lisinopril) en een bètablokker (metoprolol). Eveneens beschikbaar zijn een geneesheer-nefroloog en een geneesheer-internist en dit zowel ambulant als in hospitalisatieverband.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

"De verstrekking van dialyse is een van de beter ontwikkelde de/en van de Kosovaarse gezondheidszorg. Elk regionaal hospitaal heeft een dialysecentrum, waar er medicatie en materiaal beschikbaar is. Heel zeldzaam dienen de patiënten te betalen voor medicatie en materiaal. Alsook is er gratis vervoer naar de centra. De zorgen zijn dus normaal gezien altijd gratis.

Nergens in het dossier zijn er aanwijzingen dat de echtgenote van betrokkene geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in het land van oorsprong. Uit het administratief dossier blijkt trouwens dat de echtgenote van betrokkene werkzaam was aan de universiteit. Niets laat derhalve toe te concluderen dat zij niet zou kunnen instaan voor de eventuele kosten die gepaard zouden gaan met de noodzakelijke hulp.

Verder blijkt dat er nog familieleden (broers en zussen) in het land van herkomst wonen die alsook zouden kunnen instaan voor de eventuele zorg.

Voorts blijkt uit het administratief dossier dat er voor de reis 7000 euro is betaald, waardoor een financiële reserve kan vermoed worden.

Wat betreft de toegankelijkheid van deze medicatie dient bovendien verwezen te worden naar de rechtspraak van het EHRM waaruit heel duidelijk blijkt dat het volstaat dat de medicatie aanwezig is en dat het feit of deze medicatie moeilijk kan verkregen worden door de betrokkene geen reden is om te besluiten tot een schending van artikel 3 van het E.V.R.M. (Arrest R.V.V. nr. 81574 van 23 mei 2012)

Conclusie:

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening (nierinsufficiëntie en hypertensie) lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen (dialyse, antihypertensiva en specialistische opvolging) bestaan in het herkomstland."

Op 19 mei 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij voornoemde aanvraag ongegrond wordt verklaard.

Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 29.10.2014 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

H., A. [...]
nationaliteit: [...]
geboren te [...] op [...]
adres: [...]

H. E [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 12.12.2014, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor H. A. [...] die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 18.5.2015 in gesloten omslag)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Gelieve eveneens bijgevoegd gesloten omslag aan H.A. te willen overhandigen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de zorgvuldigheidsverplichting en de materiële motiveringsplicht.

Hij licht zijn middel toe als volgt:

“De wijze waarop de “arts-attaché” de “stukken afkomstig uit het herkomstland” (sic!) tracht te negeren, kan niet aanvaard worden.

De “arts-attaché” meent deze stukken naar de prullenbak te kunnen verwijzen door – geheel ten onrechte – te stellen dat de kwalificatie van de opsteller niet controleerbaar is.

De “arts-attaché” gaat toch wel bijzonder lichtzinnig (te kwader trouw?) te werk, wanneer hij zich laat verleiden tot zulke manifest onjuiste en ongefundeerde overwegingen.

De opstellers van “de stukken uit het herkomstland”(sic) zijn wel degelijk controleerbaar:

- De verwijzingsbrief van de directeur (!) van het universitair ziekenhuis in Pristina dd. 15 augustus 2013 (stuk 4 bij de aanvraag) bevat (i) de naam van de opsteller, (ii) de naam van het ziekenhuis, (iii) de afdeling van het ziekenhuis (met aanduiding van de nummer), (iv) de stempel en (v) de handtekening van de opsteller □ de opsteller is derhalve onbetwistbaar wel controleerbaar;

- De verklaring van dr. AAD (stuk 5.1) bevat de naam en de handtekening, de stempel (met zijn licentienummer) □ de opsteller is derhalve onbetwistbaar wel controleerbaar;

- De verklaring van de directeur EFP (stuk 5.2) bevat de naam en handtekening van de directeur en het adres, fiscaal nummer, ondernemingsnummer en telefoonnummer van de betreffende onderneming □ de opsteller is derhalve wel controleerbaar;

- De verklaring van de specialist-pulmoloog NE (stuk 5.3) bevat de naam en licentienummer van de betreffende arts □ de opsteller is derhalve wel controleerbaar;

- De beslissing van de Dienst Pensioenen (stuk 6) bevat voldoende gegevens om een en ander te controleren;

- Met de stukken nopens de (onvoldoende) behandelingsmogelijkheden wordt geen stelling ingenomen door de arts-attaché;

De bewuste (kwaadwillige?) negatie door de arts-attaché van de “stukken uit het herkomstland” kan niet worden aanvaard, en is constitutief voor een schending van de zorgvuldigheidsverplichting, welke de administratieve overheid verplicht om rekening te houden met alle relevante feitelijke en juridische gegevens

De overweging als zou de opsteller niet zou kunnen worden gecontroleerd, is onjuist (cfr. supra) en is derhalve constitutief voor een schending van de materiele motiveringsplicht (art. 1-3 Wet 29 juli 1991).

Het (durven) poneren van zulke krasse en onjuiste argumenten, in een zaak welke voor verzoeker van vitaal belang is, wijst op een onaanvaardbaar intellectuele oneerlijkheid (en gemakzucht) in hoofde van de arts-attaché, welke door de Raad passend dient gesanctioneerd te worden.”

2.2. Verweerder antwoordt in de nota met opmerkingen het volgende:

“In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- de zorgvuldigheidsverplichting,
- de materiële motiveringsverplichting.

Ter ondersteuning houdt verzoekende partij voor dat de arts-adviseur niet zomaar mocht aangeven dat de stukken afkomstig uit het herkomstland niet kunnen worden aanvaard.

In het medisch advies dd. 18.05.2015 wordt het volgende gemotiveerd:

“De stukken afkomstig uit het herkomstland d.d. 15.08.2013 en 03.07.2014 worden hier enkel ter informatie geciteerd aangezien de kwalificatie van de opsteller niet controleerbaar is.”

Bij nazicht van de desbetreffende stukken dd. 15.08.2013 en vertalingen dd. 03.07.2014 blijkt inderdaad dat niet dienstig kan worden betwist dat deze zijn opgesteld door personen uit het land van herkomst van verzoekende partij.

De arts-adviseur dient enkel rekening te houden met de voorgelegde medische attesten die door artsen zijn opgesteld.

Nopens het schrijven dd. 15.08.2013 dient te worden opgemerkt dat deze geenszins enige relevante informatie bevat nopens de medische toestand van verzoekende partij zodat niet kan worden ingezien welk belang verzoekende partij hierbij geeft. Verzoekende partij maakt ook niet aannemelijk dat het document tot een andersluidende beslissing zouden leiden van de ambtenaar-geneesheer.

Terwijl het door verzoekende partij gevoegde stukken 5.1 en 5.3 (in het medisch advies dd. 18.05.2015 aangeduid als de stukken dd. 03.07.2014) inderdaad enkel een naam en een nummer bevatten van de opsteller, zodat het niet onredelijk is dat de arts-adviseur de werkelijke kwalificatie niet kon nagaan.

4/15

Terwijl er overigens dient te worden opgemerkt dat de arts-adviseur zich op de huidige medische toestand dient te baseren en de behandelende arts de mogelijkheid heeft om in de medische voorgeschiedenis (punt A) de nodige zaken aan te halen.

Het door verzoekende partij gevoegd stuk 5.2 gaat niet uit van een arts zodat hier terecht geen rekening mee is gehouden. Zo ook de door verzoekende partij genoemde ‘beslissing van de Dienst Pensioenen’ en de ‘stukken nopens de (onvoldoende) behandelingsmogelijkheden’. In het kader van de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medicatie, heeft de arts-adviseur verder afdoende gemotiveerd – en op basis van informatie uit MedCOI – dat deze beschikbaar en toegankelijk is in Kosovo.

Terwijl verweerder nog dient te wijzen op volgende rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen:

“Wat de attesten van N(...) A(...) en H(...) N(...) dd. 11 juni 2012 en 8 februari 2012 betreft, stelt de Raad vast dat het administratief dossier van de verzoeker een afschrift bevat van de website van het desbetreffende Arabkir ziekenhuis in Yerevan, Armenië. Dit afschrift vermeldt de genoemde personen als leden van de dienst nefrologie. Waar de verzoeker op zich wel kan worden gevolgd in zijn stelling dat de kwalificatie van de opstellers van de attesten van 11 juni 2012 en 8 februari 2012 wel kan gecontroleerd worden, dient te worden opgemerkt dat hij uit het niet in aanmerking nemen van deze attesten ten onrechte afleidt dat niet blijkt of onderzocht werd of in Armenië de medische behandelingen en opvolgingen op een adequate wijze beschikbaar en toegankelijk zijn voor de verzoeker.” (RvV nr. 139.431 dd. 26.02.2015)

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS nr. 101.624 van 7 december 2001).

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond diende te worden verklaard.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

Er dient dan ook te worden besloten dat de bestreden beslissing ten genoegen van recht met draagkrachtige motieven, die de bestreden beslissing inhoudelijk ondersteunen, is omkleed.

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskenning van de zorgvuldigheidsverplichting waarvan verzoekende partij de schending aanvoert.

Het eerste middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen.”

2.3. Verzoeker uit kritiek op de inhoudelijke motivering van de bestreden beslissing en voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Een schending van de materiële motiveringsplicht dient in voorliggende zaak te worden onderzocht in het raam van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet, dat de juridische grondslag vormt van de bestreden beslissing, bepaalt het volgende:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Uit deze bepaling blijkt dat een verblijfsmachtiging op grond van medische redenen enkel kan toegestaan worden indien de aanvrager bewijst dat hij op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.

In casu blijkt uit de bestreden beslissing dat de ambtenaar-geneesheer op 18 mei 2015 een schriftelijk advies heeft opgesteld ten behoeve van de gemachtigde van de staatssecretaris betreffende de voorgelegde medische aandoening in hoofde van verzoeker.

Verzoeker voert aan dat de arts-attaché ten onrechte de stukken afkomstig uit het herkomstland wenst te negeren omdat de opsteller niet controleerbaar is. In het medisch advies van 18 mei 2015 stelt de

arts-adviseur dat: *“De stukken afkomstig uit het herkomstland d.d. 18.08.2013 en 03.07.2014 hier enkel ter informatie geciteerd aangezien de kwalificatie van de opsteller niet controleerbaar is.”* De Raad ziet niet in, en uit het medisch advies blijkt niet, op grond waarvan de kwalificatie van de opsteller niet controleerbaar zou zijn, nu de betrokken attesten meerdere gegevens bevatten op grond waarvan de ambtenaar-geneesheer de kwalificatie van de opsteller had kunnen nagaan.

Het stuk van 15 augustus 2013 bevat duidelijk de naam van de opsteller “Dr. IR”, de naam van het ziekenhuis “Centre Hospitalier Universitaire du Kosovo – Clinique de Néphrologie – Pristina”, de afdeling van het ziekenhuis “Clinique des Maladies internes”, de stempel en de handtekening van de opsteller. Met betrekking tot het medisch attest van 15 augustus 2013 stelt verweerder in zijn nota dat dit attest *“geenszins enige relevante informatie bevat nopens de medische toestand van verzoekende partij zodat niet kan worden ingezien welk belang verzoekende partij hierbij geeft.* In de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat dit een *a posteriori* motivering betreft. Noch uit het medisch advies noch elders uit het administratief dossier blijkt dat de ambtenaar-geneesheer deze in de nota vermelde overwegingen heeft gemaakt om dit stuk afkomstig uit het herkomstland niet in aanmerking te nemen. Bovendien stelt dit attest een duidelijke diagnose: *“Nephritis ch. Insuff. Renalis Ch.Gr.V.D. Haemodialysis regularis”* en een niet mis te verstane conclusie: *“Il est préférable que le patient soit ordonné pour un examen à l'étranger en vue d'une transplantation du rein parce qu'une telle intervention ne peut pas être réalisée au Kosovo.”*

De Raad merkt op dat ook de stukken van 3 april 2014, waarnaar volgens de nota in het advies verkeerdelijk wordt verwezen als de stukken van 3 juli 2014, zowel de voor- en achternaam van de opsteller vermeldt als de kwalificatie, de handtekening en een referentienummer, zodat niet valt in te zien waarom verweerder geen gebruik zou kunnen maken van het internet en/of andere moderne communicatiemiddelen om de kwalificatie van de opsteller in kwestie na te gaan.

Het stuk zonder datum waarvan de vertaling op 3 juli 2014 voor echt werd verklaard door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, werd weliswaar niet opgemaakt door een arts, maar bevat eveneens voldoende gegevens (naam en handtekening van de directeur van de firma, het adres en een aantal referentienummers met name een fiscaal nummer, een ondernemingsnummer en een telefoonnummer) om de kwalificatie van de opsteller na te gaan. Daarenboven betwist dit stuk de beschikbaarheid van de medicatie die verzoeker neemt, zodat dit minstens als een stuk diende te worden onderzocht dat mogelijks nuttige inlichtingen bevat omtrent de mogelijkheden tot een behandeling in Kosovo.

Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat verweerder in zijn nota niet weerlegt of tracht te weerleggen dat in het advies geen melding wordt gemaakt van “de beslissing van de Dienst Pensioenen” en de stukken nopens de “(onvoldoende) behandelingsmogelijkheden”. Hij voert slechts aan dat ook deze informatie niet relevant is. Ook hier gaat het om een motivering *a posteriori* waar noch uit het medisch advies noch elders uit het administratief dossier blijkt dat de ambtenaar-geneesheer deze overweging heeft gemaakt. Daarenboven betwisten deze stukken de toegankelijkheid van de noodzakelijk geachte behandeling, zodat dit minstens als een stuk diende te worden onderzocht dat mogelijks nuttige inlichtingen bevat omtrent de toegankelijkheid tot een behandeling in Kosovo.

Verweerders verwijzing naar rechtspraak van de Raad in een bepaalde zaak is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. Verweerder merkt in de nota wel terecht op dat de Raad niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats van verweerder te geven, zodat het aan verweerder is om aan de onregelmatigheden te verhelpen.

Uit het bovenstaande is gebleken dat het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer op meerdere plaatsen is behept met een zorgvuldigheidsgebrek of een motiveringsgebrek. Zodoende is ook de conclusie van de ambtenaar-geneesheer dat uit het voorgelegd medisch dossier niet kan worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland, aangetast door een motiveringsgebrek en een gebrek aan zorgvuldigheid.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht in het licht van artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet wordt aannemelijk gemaakt.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond. Dit volstaat voor de vernietiging van de bestreden beslissing, zodat een verder onderzoek van de overige middelen zich niet opdringt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van 19 mei 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend vijftien door:

mevr. C. BAMPS,

eerste voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De eerste voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS